

עולם קמז

זיג היינץ אבואל

קהילת בית היינץ אבואל - שואל הקרה

זכתה שרה אמנו שתקרא פרשה על שמה, על אף שסיפורה של שרה אמנו תופס נתח מאוד קטן בפרשה, שכן הפרשה פותחת בפטירתה. לעומת זאת הפרשה מכירה לנו באופן מפורט אישה נוספת: רבקה אמנו, אשר מלמדת אותנו עשיית חסד ו- "ראש גדול" על אף שהדבר דרש ממנה מאמץ רב. אליעזר עבד אברהם אשר נשלח למשימת מציאת בת זוג ליצחק, מגדיר סימן: "והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה, ואמרה שתה, וגם גמליך אשקה, אותה הוכחתה לעבדך ליצחק..." (כ"ד, י"ד). כאשר רבקה מזדמנת למעיין ניכר שהיא עומדת במשימה, שאינה מובנית מאליה, מעל למצופה: נשים לב לתיאור הרב של הכתוב את מאמציה: "ותרד העינה ותמלא כדה ותעל"..." ותמהר ותער כדה אל השוקת ותרוץ עוד אל הבאר לשאוב ותשאב"..." גם לגמליך אשאב עד אם כילו לשתות"..." ותשאב לכל גמליו"..." ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות" - נשים לב שהתורה מפרטת לנו את מאמציה הרבים של רבקה, תוך הדגשה שהיא השקתה את הגמלים עד אשר כילו לשתות ברור לנו שהשקיית גמלים - ספינות מדבר, אשר לא שותים מים לרוויה בלבד, אלא גם אוגרים את המים בדבשתם, היא משימה מאומצת ביותר. יהיו אשר יגידו "פראיירית", "פתיה" אך נראה שרבקה מדגימה לנו את הרצוי לנו: לפעול מתוך יראת ה' ולא מתוך 'מה יגידו עליי?!'. עקיבא בן מהללאל אמר: "מוטב לי להיקרא שוטה כל ימי ולא ליעשות שעה אחת רשע לפני המקום" (עדויות, ה, משנה ו). כל היא רבקה: לא חשבה 'מה יגידו?', 'כיצד אני נתפסת ע"י האנשים האחרים שנוכחים במעמד?', אלא היתה מכוונת לעשיית טוב על כל הנדרש מכך, על אף העשייה המאומצת.

קהילת בית היינץ מהי"ד אבן-שמואל פרשת חיי שרה

הגיליון 6 | פ"א תשנ"ח

לעולם תכונה נפלאה זו של רבקה, אני רוצה להודות לכל מנהיגי החינוך שאיתם אני זוכה לפעול השנה: מורים והורים, על היותכם "מגדילי ראש", מכוונים למשימת חינוך הילדים, עם כל העבודה המאומצת הנדרשת מכך, מבלי לשאול שאלות ומבלי לעשות חשבון אישי. ועל כך תודה גדולה!

חודש וזכרונות

תחום ערפי- חינוכי

מרכול המידות - השבוע החל לפעול מרכול המידות. רכישת מוצרים במרכול המידות נעשית באמצעות מטבעות שהתלמידים מקבלים מהמורים על התנהגות ראויה.

זכורת- לימוד הורים וילדים - מיסדנו מספר ערוצי לימוד הורים וילדים - באמצעות דף קשר זה וכן באמצעות הדף "יש לי מושג" (לכיתות ג-ו). יש לחתום על דפי הלימוד על מנת שנעניק חיזוקים לתלמידים הלומדים מעבר ללימוד המחייב.

התרמה האגודה למלחמה בסרטן - יישר כוח לכל תלמידי כיתות ה-ו אשר התרימו למען האגודה למלחמה בסרטן בכלל המושבים. תעודות הוקרה יחולקו במסגרת טקס בית ספרי קרוב. תודה רבה לקהילה ולתושבים שתרמו.

תחום פדגוגי

מבחני סינון - מחוננים שלב א' - כיתות ב' - השבוע התקיימו מבחני סינון שלב א' לכלל תלמידי כיתות ב'. איחולי הצלחה לכולם. מצפים לתוצאות טובות.

היום הארצי לבטיחות בדרכים - השבוע ביום ג' יתקיים בעז"ה יום בטיחות בדרכים. ביום זה יתקיימו שיעורים בתחומי הדעת השונים סביב נושא הבטיחות בדרכים וכן הפסקה פעילה בתחום.

תחום ביטחון ובטיחות

תרגיל רעידת אדמה - השבוע התקיים תרגיל רעידת אדמה מס' 2 לאור הנחיות קב"ט.

הדרכה פיקוד העורף - השבוע תלמידי כיתות ה ישתתפו בהדרכה שבועית (10 ש"ש) של פיקוד העורף.

נזכר שגו שלום היום

תלמידים והורים יקרים,

תחילת הפרשה עוסקת במותה של שרה וקבורתה במערת המכפלה. שרה היא היחידה מארבע האמהות שהתורה מציינת את שנות חייה: "וַיִּקְהוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה". על המילים "שני חיי שרה", אומר רש"י – **כולן שווים לטובה.**

ונשאלת השאלה: האם כל חייה של שרה היו שווים לטובה? שרה היתה עקרה עד לזקנותה שזכתה ללדת את יצחק, והיא עברה יחד עם אברהם נסיונות וקשיים בימי חייה: פרשת הגר וישמעאל, הרעב. הירידה למצרים ולבית פרעה ועוד, ואם כן כיצד אפשר לומר שכל חייה של שרה היו שווים לטובה?

רבי זושא מאניפולי מתרץ שאלה זו: שרה אמנו היתה צדקת וקבלה את כל צרותיה ויסוריה באהבה וברצון. על כל דבר היתה אומרת: "גם זו לטובה". מעולם לא התרעמה על הנסיונות שהקב"ה הביא עליה ועל אברהם, ונהגה על פי הכלל שקבעו לנו חז"ל: "מברכין על הרעה כשם שמברכין על הטובה, ולכן בצדק מעיר רש"י שאצל שרה כל חייה היו שווין לטובה, כי בעיני שרה כל מה שעבר עליה בחייה היה לטובה.

בפרשה שלנו יש ריבוי מעשי חסד. הפרשה מתחילה באברהם אבינו שקובר את שרה. חסד זה נקרא "חסד של אמת". מכיוון שאין הקובר מקבל אפילו הכרת טובה על מעשהו, וכל החסד הוא רק לשם המצווה. וכן בסוף הפרשה מוזכר שיצחק וישמעאל קוברים את אברהם. חסד של אמת. באמצע הפרשה מוזכר את פרשיית החסד הגדולה ביותר. רבקה הקטנה פוגשת את אליעזר המוקף בעבדים וזהב. והנה, ה"חצוף" הזה מבקש מרבקה הקטנה לשאוב מים בשבילו מהבאר, ולהוריק את המים לתוך פיו הפעור ("הגמאיני..."). רבקה לא רק שעושה זאת, אלא אף מוסיפה לשאוב לשם גמליו, אפילו שהיו הרבה גמלים וגם היו לאליעזר הרבה עבדים מבוגרים שיכלו לעשות זאת בעצמם! אבל אהבת החסד של רבקה הייתה כל כך מרובה שרבקה לא שאלה שאלות ועשתה את המצווה בחשק ובאהבה. איזו צדיקה! איזה חסד מופלא.

חסד, זה לא רק לחלק מזון לנזקקים, זה לא רק התנדבות בישוב. חסד זה גם חיוך ומילה טובה לחבר, "לפרגן" לידידים. לומר שלום סתם כך לאנשים, אפילו אם לא מכירים. לחשוב גם על הדברים הקטנים שלפעמים מאוד חשובים לאחרים. זה חסד חשוב מאוד ומצווה גדולה מאוד!

בני אברהם אבינו בשמחה ויום טוב עם שולחן שבוע ושמיחה השלשון

חגיגה ההורה:

שם הגמאי/ה:

פנית: "גם אני חפץ חיים" ליקוד הלכות לשון הרע

הלכה:

"אסור לאדם לבייש את חברו בין בדיבור בין במעשה וכל שכן ברבים ואמרו רבותינו ז"ל המלביץ פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא ועוד אמרו חז"ל נוח לו לאדם להפיל עצמו לכבשן האש ואל ילביץ פני חברו ברבים וכו' "

מתוך החפץ חיים: הלכות איסורי לשון הרע

- אם סיפר לשון הרע ולא נגרם נזק למדובר עדיין עבר על איסור לשון הרע וצריך כפרה.
- אסור לספר דברי גנות גם בדרך של הומור.
- אסור לקבל לשון הרע – כלומר להאמין לדברים.
- אם שומע דברים שניתן לפרשם לזכות ולחובה חייב לדון לזכות.

סיפור:

אברהם: יצחק היום ראיתי משהו מצחיק מאוד.
יצחק: מה ראית?

אברהם המוכר במכולת נתן ..

יצחק: עצור אברהם לא מעוניין לשמוע כאלו דברים מצחיקים

אברהם: מה קרה מה לא בסדר? בסך הכול זה סיפור שקרה?

יצחק: לא יודע אם זה קרה כמו שאתה חושב דבר ראשון. וחוף מזה זה לשון הרע.

אברהם: אבל יצחק אתה לא יודע ולא מכיר את האיש אז מה הבעיה? זה רק בדיחה מצחיקה?

יצחק: אברהם ידידי הטוב אוהב אני לשמוע מכם דברים מצחיקים. יש לך חוש הומור טוב. אבל לא כאשר הדבר קשור לאנשים.

וחוף מזה אולי לא פרשת נכון את הדברים?